

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/144/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112211883
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5112211883.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobkyne: M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. H. XXXX/XX, V., právne zastúpená: JUDr. Mario Buksa, právne služby, s. r. o., so sídlom Červenej armády 1, Martin, IČO: 36 862 819, proti žalovanej: F. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, D., právne zastúpená: JUDr. Iva Pavlíková, advokátka so sídlom Jána Milca 11, Žilina, IČO: 37802810, o zaplatenie 5.312,529 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 2C/67/2012-281 zo dňa 6. novembra 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že:

I. Žalobu v celom rozsahu z a m i e t a .

II. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobkyňi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žalobný návrh žalobkyne odmietol a žalovanej priznal trovy konania v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením. Poukazoval na to, že aj v zmysle intencií odvolacieho súdu vyzval žalobkyňu uznesením sp. zn. 2C/67/2012 zo dňa 17.10.2016 na doplnenie žaloby o opísanie rozhodujúcich skutočností, o ktoré opiera svoje nároky a z ktorých vyplývajú jej nároky, a to uvedením skutočností týkajúcich sa každej sumy, ktorú si žalobkyňa uplatňuje aj s uvedením odkazov na právny predpis, na ktorý sa odvoláva. Nakoľko na uvedené nereagovala, opätovne uznesením č.k. 2C/67/2012-244 zo dňa 6.4.2017 vyzval žalobkyňu, aby opísala rozhodujúce skutočnosti. Doplnenie žaloby zaslala 24.4.2017 a opätovne žiadala vrátenie peňažného dlhu za roky 2009 až 2011, dokonca rozširovala svoje požiadavky na uhradenie plnenia peňažného dlhu - odškodnenia. Podľa jeho názoru, nároky, ktoré si vyčísl'ovala aj v doplnení žalobkyňa, sú predovšetkým nepreskúmateľné a zároveň aj nedôvodné. Pokiaľ ide o vypratanie nehnuteľnosti, tak žalobkyňa do dnešného dňa neumožnila žalovanej vstúpiť do tejto nehnuteľnosti, to znamená, že nemôže ani vypratať veci, ktorú tam sú. Tieto konkrétne však neskúmal vzhľadom na úplnú nejasnosť samotnej žaloby. Žalobkyňa stále menila svoje nároky, ktoré sú navyše nepreskúmateľné. Preto musel žalobu ako nepreskúmateľnú odmietnuť. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie žalobkyňa. Poukázala na to, že uzneseniu predchádzali právne skutočnosti, ktoré však nie je možné opomenúť zohľadniť, preto, že tieto skutočnosti z pohľadu práva, pravdy a spravodlivosti poukazujú na to, že v odôvodnení pôvodného rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj v napadnutom uznesení, sú závery, ktoré zjavne sú neodôvodnené, neakceptovateľné, svojvoľné, arbitrárne. Súd prvej inštancie preferuje irelevantné, ba až absurdné

vyjadrenia žalovanej v celom jej rozsahu a tým nekoná v zmysle žalobného návrhu. Poukázala na list vlastníctva č. XXXX, na ktorom je evidované vlastníctvo rodinného domu súp. č. XX, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalobkyne odo dňa 19.1.2011 v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/126/2011-172 a LV č. XXX, na ktorom je evidované vlastníctvo k KN-C parc. č. 799/1, z ktorého vyplýva, že žalovaná je podielovou spoluvlastníčkou v rozsahu 1/4, a preto jej vyplýva povinnosť starať sa a udržiavať túto podielovú časť jej majetku. Ako je možné, že súd nepostrehol a nekoná v zmysle rozpisu výšky plnenia peňažného dlhu a jeho rozpisu a to podľa 11.5.1.7 Náklady a starostlivosť o parcelu KN č.799 prevádzané svojpomocne. Dôkazy a vyjadrenia nachádzajúce sa v spise v celom rozsahu negujú nielen vyjadrenia v napadnutých uzneseniach o neprehľadnosti a chaotickosti uplatneného nároku žalobkyne, ale predovšetkým napadnuté uznesenie nie je možné brať za právne opodstatnený a zákonný akt, pretože ide o paškvil. Takýto procesný postup súdu zjavne odporuje pravidlám formálnej a právnej logiky, porušuje princíp legality, princíp právnej istoty žalobkyne v konaní a vystavuje tak žalobkyňu nespravodlivosti sprevádzanej jej procesným neúspechom v konaní, čo bolo a je dôvodom žalobkyne nielen na jej odvolanie, ale aj na podrobné poukázanie na tieto excesy súdu. Poukazuje na dôvody pôvodného rozsudku, ktorý rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/514/2015-235 zo dňa 25.11.2015 zrušený a vrátený na ďalšie konanie. Rovnako sa vyjadruje k uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/514/2015-235. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je dôkazom o nerešpektovaní predložených zákonných dôkazných prostriedkov žalobkyňou, čo je dôsledkom nerešpektovania príkazných noriem okresným súdom podľa Občianskeho zákonníka, Občianskeho súdneho poriadku a Ústavy SR, preto je potrebné v zmysle zabezpečenia práva - pravdy a spravodlivosti nutné napadnuté uznesenie v celom jeho rozsahu zrušiť a vec vrátiť na nové konanie. Súdy sa nezaoberali predloženými zákonnými dôkaznými predloženými prostriedkami, a preto ich predkladá opätovne. Súd je povolaný na to, aby právo interpretoval, a preto musí pri svojom rozhodovaní vždy vec právne zhodnotiť sám. Poukázala na ustanovenie § 101 a § 131 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016 a má za to, že právny poriadok v žiadnom prípade nepriznáva žalovanej vedome klamať, avšak tieto klamstvá sú aplikované nielen v rozsudku č.k. 2C/67/2012-197 a jeho odôvodnení, ale aj v napadnutom uznesení. Jedná sa o klamstvá, ako aj absurdne vznesených všeobecných námietkach premlčania vo vyjadrení žalovanej, subsumovanie nárokov bezdôvodného obohatenia žalovanej pod právnu normu, v klamstvách, ako aj v absurdnom dovolávaní sa spravodlivosti v rozpore s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v klamstvách a v absurdnom a nenáležitom uvádzaní žalovanou jej preferovaného výroku s uvedením dátumu 21.3.2012 v zmysle údajného bezdôvodného obohacovania sa žalobkyne, v porušení princípu rovnosti zbraní, v odôvodnení rozsudku a jeho rozhodnutí, ktoré nespĺňa atribúty zásad spravodlivého konania a je v rozpore s § 157 ods. 2 O.s.p., vo vymedzení účastníkov konania a v zjavnej nespravodlivosti súdu podľa Občianskeho súdneho poriadku, Ústavy SR a Dohovoru o ochrane ľudských práv. Za absurdné a neakceptovateľné treba považovať, aby súd excesne bez ďalšieho chránil povinných, ktorí svoj záväzok nespĺnili, pred legitímne uplatnenými nárokmi žalobkyne. Zjednodušene povedané, ide o také rozhodnutie, ktoré nemá rozumný základ v obsahu spisu a racionálne vysvetlenie, čo sa v spore naozaj odohralo. S poukazom na rozpis peňažného plnenia, ktoré predložila do spisu, uznesenie zo dňa 6.4.2017 a 6.11.2017, nemá žiadnu dôkaznú ani právnu silu, v zmysle ku vyjadrení citovaných zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka, Občianskeho súdneho poriadku, Ústavy SR a iných k tomu zákonných ustanovení a sú tieto vyjadrenia irelevantné, absurdné, ba až abstraktné. Má za to, že napadnuté uznesenie musí byť zamietnuté, pretože nikde v ňom nie je ani jediný vierohodný argument proti dôvodom žalobného návrhu, sú to len chaotické informácie súdu vytrhnuté zo súvislosti a ide o pokus o vnútorné sebvýjadrenie žalovanej, ktorá na podklade klamstiev navyše uráža nielen osoby protistrany v zmysle jej výrokov, ktoré sú navyiac aj v rozpore so zákonom, ústavnosťou, spravodlivosťou a navyiac vytvárajú podozrenie na ovplyvňovanie uvedeného súdu, aj to je dôvodom v celom rozsahu uznesenie zrušiť.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadřila.

4. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP) s poukazom na ustanovenie § 390 CSP odstraňoval procesné vady súdu prvej inštancie spočívajúce v pripustení rozšíreného návrhu žalobkyne tak, ako to požadovala podaním zo dňa 19.12.2013. Odvolací súd uznesením č.k. 7Co/144/2019-403 zo dňa 2. júna 2020 v spojení s opravným uznesením vyhláseným do zápisnice z pojednávania dňa 24.6.2020, pripustil zmenu žalovaného návrhu v zmysle, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi istinu 5.312,529 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% z istiny 2.381,20 Eur od 31.3.2012 do 31.10.2013 a vo výške 5,5% z istiny 550,129 Eur od 1.11.2013 do zaplatenia. Vykonal tak na základe podania samotnej žalovanej, ktoré doručila do spisu súdu prvej inštancie nachádzajúce sa na čl. 69 a nasl. Z

uvedeného vyplýva, že žalobkyňa žiadala rozšíriť žalobu o odškodnenie za uskladnenie hnutelných vecí v spornej nehnuteľnosti o sumu 2.931,329 Eur, ktoré sú vlastníctvom žalovanej, a to za ďalšie obdobie od 19.1.2012 do 31.12.2012 a od 1.1.2013 až do 15.10.2013, vrátane PHM za obdobie od 19.1.2011 až do 15.10.2013, keď v pôvodnom žalobnom návrhu zo dňa 30.3.2012 sa domáhala od žalovanej odškodnenia za skladovanie hnutelných vecí za obdobie od 19.1.2011 do 19.1.2012. Zároveň v tomto podaní upravila, že sa domáha voči žalovanej úroku z omeškania 9% od 31.03.2012 do 31.10.2013 zo sumy 2.381,20 Eur a vo výške 5,5 % od 01.11.2013 do zaplatenia zo sumy 550,129 Eur. Súd viazaný žalobným návrhom uvedeným uznesením pripustil zmenu návrhu v zmysle tohto žalobného návrhu žalobkyne.

5. Po odstránení tohto procesného nedostatku odvolací súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 CSP a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

6. Predmet konania sa týka nehnuteľností, ktoré mali v podielovom spoluvlastníctve (žalobkyňa v podiele 3-ín, žalovaná v podiele 1-ny), a to v k.ú. W. zapísaných na LV č. XXX., ako parcela KNC č. 799/2 výmere 95 m² a do 19.1.2011 nehnuteľností KNC parc.č. 797, zastavané plochy a nádvoria o výmere 572 m², KNC parc.č. 798, záhrady o výmere 138 m², rodinného čomu č.s. XX postaveného na KNC parc.č. 797 zapísaných na LV č. XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 25C/467/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp.zn. 5Co/126/2011, ktoré nadobudli právoplatnosť 19.1.2011 došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam KNC parc.č. 797, zastavané plochy a nádvoria o výmere 572 m², KNC parc.č. 798, záhrady o výmere 138 m², rodinného čomu č.s. XX postaveného na KNC parc.č. 797 zapísaných na LV č. XXXX a žalobkyňa sa stala ich výlučnou vlastníčkou. Žalobkyňa návrh odôvodnila tým, že ako podielová spoluvlastníčka vykonávala údržbu a opravy na nehnuteľnostiach aj za žalovanú, ktorá bola ich 1-vá spoluvlastníčka, hradila za ňu daň z nehnuteľnosti, starala sa o jej psa, ktorého žalovaná priniesla ešte za života rodičov a napokon po zrušení podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiach žalovaná ponechala v nehnuteľnostiach svoje hnutelné veci, o ktoré sa jej pri uskladnení musela starať. K žalobnému návrhu pripojila výpočty jednotlivých položiek, doklady z ktorých vychádzala pri výpočte svojich nárokov - faktúru elektrární, plynární, doklad o ukončení dodávky plynu, poštovú poukážku o zaplatení dane z nehnuteľnosti, o zaplatení za odvoz odpadu, cenníky firiem pri výpočte prác a nákladov vykonávaných svojpomocne, potvrdenie spoločnosti TRIV, s.r.o. Bobrov o výške uskladnenia hnutelných vecí za jeden deň. Nemá za to, že v konaní pred Okresným súdom Martin sp.zn. 10C/43/2008 znalec v znaleckom posudku zohľadňoval pri výpočte nájomného i platenie energii, dane a pomerné náklady k tomu. K námietke premlčania poukázala na to, že už v konaní pred Okresným súdom Martin si uplatňovala tieto nároky vzájomným návrhom, preto bude nutné zvažovať, či došlo k včasnému uplatneniu nárokov.

7. Žalovaná jednak vzniesla námietku premlčania uplatňovaného nároku, keďže sa jedná o bezdôvodné obohatenie, žaloba bola podaná 5.6.2012 a pohľadávky za rok 2009 sú premlčané. Pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie musí byť preukázané plnením zo strany žalobkyne, nestačí iba konštatácia nejakých zákonných ustanovení. Navrhla oboznámiť sa s rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 10C/43/2008 (v ktorom konaní sa žalovaná domáhala bezdôvodného obohatenia od žalobkyne za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu 1 na uvedených nehnuteľnostiach), z ktorého je zrejmé, že samotný znalec sa vyjadroval aj k výškam platieb za elektrinu a ostatným platbám spojených s užívaním nehnuteľností. Pes patril rodičom žalobkyne a žalovanej a zostal v dome, ktorý obsadila žalobkyňa. Žalobkyňa ju nikdy nevyzvala, aby si vyzdvihla nejaké veci. Naopak keď sa domáhala v r. 2007 vydania vecí, spísal sa záznam, že žalobkyňa proti tomu nemá nič, ale nikdy neumožnila žalovanej vstup do domu. Pokiaľ ide o KNC parc.č. 799, táto bola rozhodnutím Správy katastra Bytča rozdelená a vyčlenená reálna časť a o túto reálnu časť sa stará (ide o druhú parcelu č. 1366/2) o čom predložila nájomnú zmluvu s Ing. B. A. zo dňa 31.8.2003 na dobu neurčitú. Žalovaná sa na pojednávaní pred odvolacím súdom vyjadrila, že od r. 2003, keď ju žalobkyňa podviedla darovacou zmluvou prestala sa starať o spoločné nehnuteľnosti, keď predtým ona väčšinou uvedené zaobstarávala. Od r. 2003 nehnuteľnosti užíva výlučne žalobkyňa. O hnutelné veci už nemá záujem, necíti sa byť ich vlastníčkou, aj keď to doposiaľ žalobkyňi žiadnym spôsobom neoznámila. Žalobkyňu osobitne nevyzývala na vydanie vecí. Cíti sa vlastníčkou hnutelných vecí, ktoré sú označené v dedičskom konaní po ich matke, ostatné hnutelné veci označené žalobkyňou nie sú jej vlastníctvom.

8. Obe strany sa zhodne vyjadrili, že pokiaľ sa žalobkyňa predmetných nárokov domáhala v konaní pred Okresným súdom Martin, toto bolo vedené pod sp.zn. 10C/168/2011 a konanie bolo právoplatne skončené zastavením pre späťvzatie žaloby. Pokiaľ ide o parcelu KNC č. 799 zhodne uviedli, že došlo k jej rozdeleniu na KNC parc.č. 799/2 o výmere 95 m², ktorá zostala v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne a žalovanej v pomere 3 : 1 a KNC parc.č. 1366/1 vo výlučnom vlastníctve žalobkyne a KNC parc.č. 1366/2 vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Pred súdom prvej inštancie na katastrálnej mape strany sporu znázornili, že žalovaná k parcele KNC 799/2, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve nemá samostatný prístup.

9. Podľa § 137 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely všetkých spoluvlastníkov rovnaké.

10. Podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

11. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

12. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

13. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

14. Žalobkyňa sa domáha na jednej strane náhrady nákladov na údržbu spoločných nehnuteľností (dodávka elektrickej energie pri kosení trávy, orezávanie stromov, sanita-údržba, delenie trapézového plechu, opílovanie, čistenie-kartáčovanie; náklady na odber plynu; náklady na čistenie priestranstva pred domom, prevádzané svojpomocne; náklady na starostlivosť o parcelu KNC 799, a to konkrétne kosenie trávy, orezávanie stromov, hrabanie lístia; pílenie dvojkmeňa tuje; nutnosť výmeny betónovej strešnej krytiny - škridle na drobnej stavbe; úprava trapézového plechu; náter trapézového plechu, hrebenáčov; demontáž strešnej krytiny a montáž trapézového plechu) a napokon vydania bezdôvodného obohatenia (daň z nehnuteľnosti, náklady za odvoz smetí, strava pre psa, elektrická energia na varenie potraviny pre psa, nájom za uskladnené hnutelné veci).

15. V konaní bolo nesporne preukázané, že sporové strany na základe dedičského konania po svojom otcovi D 469/2001 získali k sporným nehnuteľnostiam vlastníctvo k podielu každá 1-ny. Následne žalobkyňa darovacou zmluvou od matky získala do vlastníctva zvyšný podiel vo výške 1-ca. K zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva došlo ku dňu 19.1.2011 rozhodnutím Okresného súdu Žilina sp.zn. 25C/467/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp.zn. 5Co/126/2011. Rovnako nebolo sporné medzi strany, že o predmetné nehnuteľnosti počas trvania podielového spoluvlastníctva od r. 2003 užívala a udržiavala žalobkyňa.

16. Je nutné konštatovať, že pokiaľ sa žalobkyňa domáhala nákladov za údržbu nehnuteľností, ako dodávka elektrickej energie pri kosení trávy, orezávanie stromov, sanita-údržba; náklady na odber plynu; náklady na čistenie priestranstva pred domom, prevádzané svojpomocne; náklady na starostlivosť o parcelu KNC 799, a to konkrétne kosenie trávy, orezávanie stromov, hrabanie lístia; pílenie dvojkmeňa tuje, jedná sa o bežnú údržbu nehnuteľností spojenú spolu s ich užívaním. Ako už bolo vyššie konštatované od r. 2003 nehnuteľnosti výlučne užívala a brala z nich úžitky žalobkyňa. Žalovaná nemala k ním žiaden prístup v dôsledku nesúhlasu žalobkyne a žalovanej neumožnila ani čiastočné užívanie. Uvedené vyplýva aj z konaní pred Okresným súdom Žilina sp.zn. 25C/467/2007 (zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva) a pred Okresným súdom Martin sp.zn. 10C/43/2008 (vydanie bezdôvodného obohatenia), ako aj zo záznamu zo dňa 20.11.2007 vykonaného u právnej zástupkyne žalovanej, do ktorého žalobkyňa spoločne so svojim manželom výslovne uviedli, že

nesúhlasia s tým, aby nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX akýmkoľvek spôsobom užívala žalovaná (č.l. 271).

17. Osobitne vo vzťahu ku KNC parc. č. 799 súd poukazuje na to, že táto bola neskôr rozhodnutím Katastrálneho úradu v Žiline sp.zn. Xo-18/2009-Bo zo dňa 05.01.2010 rozdelená na KNC parc.č. 799/2 o výmere 95 m² zostávajúca v podielovom spoluvlastníctve sporových strán a rozhodnutím ObPÚ2008/00047-545/Maj-131/11 na KNC parc. č. 1366/2 o výmere 745 m² vo výlučnom vlastníctve žalovanej a KNC parc.č. 1366/1 o výmere 2234 m² vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. V zmysle katastrálnej mapy a aj podľa tvrdenia sporových strán žalovaná týmto rozdelením a vyporiadaním podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam KNC parc.č. 797 a 798, ako aj rodinného domu č.s. XX stratila voľný prístup k spoločnej nehnuteľnosti, a to KNC parc.č. 799/2, nakoľko táto je z oboch strán obklopená nehnuteľnosťami vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Žalovaná súdu predložila písomnú nájomnú zmluvu, ktorú mala v r. 2003 uzavretú s Ing. B. A. za účelom obhospodarovania KNC parc.č. 799 zodpovedajúce jej spoluvlastníckemu podielu v rozlohe 768 m² (celková výmera predstavovala 3074 m²). Zmluva nadobudla účinnosť 1.9.2003 a bola uzavretá na dobu neurčitú.

18. Zároveň je nutné poukázať na konanie pred Okresným súdom v Martine pod sp.zn. 10C/43/2008, v ktorom sa žalovaná domáhala voči žalobkyňi vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie od 27.11.2005 do 27.11.2009, nakoľko užíva nehnuteľnosti vo väčšom rozsahu, než ktorý zodpovedá jej spoluvlastníckemu podielu, bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom Ing. Jozefom Drgoňom, ktorý vo svojom znaleckom posudku č. 40/2010 a rekapitulácii východiskovej a technickej hodnoty stanovil ročnú výšku nájomného za užívanie predmetných nehnuteľností (okrem pozemku KNC parc.č. 799) na sumu 66.492,84 Sk a po odpočítaní prevádzkových nákladov (daň z nehnuteľnosti, poistenie nehnuteľnosti, náklady na krytie bežných opráv za účelom zachovania využitia budovy, náklady potrebné na správu nehnuteľnosti) stanovil ročné nájomné na sumu 52.297,91 Sk. Z rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 10C/43/2008-369 zo dňa 28.12.2011 vyplýva, že pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal práve zo stanoveného nájomného po odpočítaní vyššie uvedených nákladov (52.297,91 Sk = 1.735,97 Eur). Z uvedené je možné konštatovať, že predmetné náklady mala žalobkyňa zarátané za rok 2009 už pri stanovení výšky jej bezdôvodného obohatenia na úkor žalovanej za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu.

19. V ďalšej časti sa žalobkyňa domáhala zaplattenia elektrickej energie za delenie trapézového plechu, opíľovanie, čistenie-kartáčovanie,; nutnosť výmeny betónovej strešnej krytiny - škridle na drobnej stavbe; úprava trapézového plechu; náter trapézového plechu, hrebenáčov; demontáž strešnej krytiny a montáž trapézového plechu. V tejto časti žalobkyňa nepreukázala, či uvedené opravy skutočne vykonala a do spisu nepredložila žiadne doklady o nákupe materiálu na vykonanie takejto opravy, iba cenník platný od 15.03.2012 spoločnosti EURO-PLECH, s.r.o. so sídlom v Moldave nad Bodvou. Uvedené však nepreukazuje, že zároveň jej aj náklady v takej výške vznikli. Žalobkyňa poukazovala na to, že v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva sa súdny znalec vyjadril, že je nutná výmena tejto strešnej krytiny. Takéto konštatovanie však ešte nepreukazuje, že uvedené práce žalobkyňa aj vykonala a aké konkrétne náklady s týmito prácami jej vznikli. Teda žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení ohľadne tejto položky.

20. Odvolací súd k tejto časti má za to, že nie je bez významu poukázať na zásadu rímskeho práva (nemo plus iuris ad alium transferre potest, quam ipse habet), v zmysle ktorej z nepráva nemôže vzniknúť právo. Teda pokiaľ žalovaná nemohla uplatniť svoje právo v možnosti užívať svoj spoluvlastnícky podiel v nehnuteľnostiach, a to pre postoj žalobkyne, žalobkyňa z tohto nepráva sa nemôže domáhať práva na náhradu za investície pri bežnej údržbe nehnuteľností, ktoré užívala výlučne sama.

21. Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Aktívne legitimovaným na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, na úkor koho bolo bezdôvodné obohatenie získané; je povinnosťou žalobcu preukázať, že je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

22. Žalobkyňa sa domáhala voči žalovanej nároku za uskladnenie hnutelných vecí, presne špecifikovaných vo výpočte, a to za obdobie po zrušení podielového spoluvlastníctva. O plnenie bez právneho dôvodu v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka ide v prípade užívania priestorov bez nájomnej či inej zmluvy alebo iného titulu, oprávňujúceho tieto priestory užívať. V prípade takéhoto

plnenia získava majetkovú hodnotu ten, kto plnenie prijíma bez právneho dôvodu, bez poskytovania náhrady za vykonávanie jemu patriacich oprávnení a bez toho, aby sa jeho majetok zmenšil o prostriedky vynaložené v súvislosti s právnym vzťahom zakladajúcim právo užívať priestor.

23. K výpočtu nároku za nájom hnutelných vecí žalobkyňa pripojila presný popis hnutelných vecí, ich rozmery, ktoré by mali byť vo vlastníctve žalovanej (č.l. 16, 71). Žalovaná však nepreukázala taký rozsah vlastníctva hnutelných vecí žalovanej, ako tvrdila. Žalovaná pred súdom poprela, že by bola vlastníčkou takto označených hnutelných vecí, okrem tých ktoré zdedila v dedičskom konaní po matke.

24. Z Osvedčenia o dedičstve sp.zn. 12D/553/2005, D not 154/2005 zo dňa 6.2.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.2.2006 vyplýva, že žalovaná po matke V. R. nadobudla do vlastníctva hnutelné veci - 1 ks krištáľovej vázy, krištáľových pohárov likérové, vínové, 1 ks krištáľová misa veľká, 3 vyšívané obrusy (č.l. 130). Je pravdou, že žalovaná pred skončením dedičského konania listom zo dňa 21.11.2005 oznámila žalobkyni zoznam vecí, ktoré nemôže užívať spolu so "Zoznamom hnutelných vecí nachádzajúce sa v rod. dome po poručiťke V. R., naposledy bytom W. č. XX" (č.l. 97). V tomto zozname sú aj iné hnutelné veci, ako nadobudla na základe osvedčenia o dedičstve (televízny prijímač, obraz, skriňa a pod.). Z pripojeného zoznamu vyplýva, že sa domáhala hnutelných vecí po matke, avšak ešte pred skončením dedičského konania a napokon ako už bolo vyššie konštatované v rámci dedičského konania nadobudla iba veci tam konkrétne uvedené. Preto z tohto zoznamu nie je možné ustáliť vlastnícke právo žalovanej aj k ďalším veciam, voči ktorým sa žalobkyňa domáha bezdôvodného obohatenia. Dôkazné bremeno preukázania, že vlastníčkou označených hnutelných vecí je žalovaná zaťažuje žalobkyňu, ktoré neuniesla.

25. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného žalobkyňa sa môže domáhať bezdôvodného obohatenia spočívajúce v nájme hnutelných vecí vo vlastníctve žalovanej, u ktorých vecí bolo vlastníctvo preukázané, teda hnutelných vecí ktorých zoznam je uvedený v osvedčení o dedičstve. Porovnaním súpisu hnutelných vecí, ktoré žalobkyňa pripojila k výpočtu nájmu je zrejmé, že jedná sa o rôzne kusy nábytku, televízor, matrace, obrazy a pod. o celkovom priestorovom rozmere 13,01 m³ a v takomto rozsahu sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanej. Na konci zoznamu sama žalobkyňa uviedla, že ostatné osobné a hnutelné veci podľa dolu uvedeného, neboli zatiaľ predmetom vyčíslenia: 1ks krištáľová váza, krištáľové poháre vínové, likérové, 1 ks krištáľová misa, 3 ks vyšívané obrusy a pod. Z takéhoto vyčíslenia žalobkyňou je nutné konštatovať, že sa nedomáha vydania bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v nájme hnutelných vecí práve za veci, pri ktorých bolo preukázané vlastníctvo žalovanej dedičským rozhodnutím. Nakoľko žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno tvrdenia vlastníctva hnutelných vecí, voči ktorým sa domáhala bezdôvodného obohatenia, jej žaloba je nedôvodná.

26. Náklady na odvoz odpadu sú nutne spojené spolu s užívaním nehnuteľnosti, preto nie je možné sa od žalovanej domáhať zaplatenia ich pomernej časti z dôvodu, že tieto náklady žalobkyňa za ňu uhradila. Podľa § 77 ods. 2 písm. a/ zák.č. 582/2004 Z.z., ak ďalej nie je ustanovené inak, poplatok platí poplatník, ktorým je fyzická osoba, ktorá má v obci trvalý pobyt 27) alebo prechodný pobyt 28) alebo ktorá je na území obce oprávnená užívať alebo užíva byt, nebytový priestor, pozemnú stavbu 29) alebo jej časť, alebo objekt, ktorý nie je stavbou, alebo záhradu, 30) vinicu, 31) ovocný sad, 32) trvalý trávny porast 33) na iný účel ako na podnikanie, pozemok v zastavanom území obce okrem lesného pozemku 34) a pozemku, ktorý je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vodná plocha 35) (ďalej len "nehnuteľnosť"). Žalovaná nespĺňa žiadnu podmienku tohto ustanovenia, z ktorej by vyplývala povinnosť platiť poplatok za odvoz smetí, nakoľko ako už bolo vyššie konštatované nehnuteľnosti užívala výlučne žalobkyňa. Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, že sa mala žalovaná na jej úkor bezdôvodne obohatiť.

27. Žalobkyňa náklady za stravu na psa žiadnym spôsobom nepreukázala, hoci v žalobe uvádza, že predkladá pokladničné doklady. V spise sa žiadne také pokladničné doklady nenachádzajú. Predovšetkým však žalovaná namietala, že nie je vlastníčkou uvedeného psa, tento bol vo vlastníctve ich rodičov, ktorý zostal pri ich rodinnom dome a tento výlučne užívala žalobkyňa. Z tohto dôvodu jej ani nevznikla povinnosť starať sa o daného psa, keďže nemala prístup k nehnuteľnostiach, v ktorých sa pes nachádzal. Žalobkyňa nepreukázala opak tvrdenia žalovanej. Preto je opäť nutné konštatovať, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno k tejto položke.

28. Pri položke zaplataenia dane z nehnuteľnosti za rok 2009 podľa § 454 Občianskeho zákonníka sa jedná o bezdôvodné obohatenie a ide o prípady, v ktorých existuje právna povinnosť na konkrétne plnenie u toho, za ktorého bolo plnené, a naopak, neexistuje taká povinnosť na strane toho, kto za neho jeho povinnosť splnil. Právna povinnosť na plnenie môže vyplývať zo zákona alebo zo zmluvného záväzku.

29. Podľa § 5 ods. 4 zák.č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné úpravy, ak je pozemok v spoluvlastníctve viacerých daňovníkov, daňovníkom dane z pozemkov je každý spoluvlastník podľa výšky svojho spoluvlastníckeho podielu. Ak sa všetci spoluvlastníci dohodnú, daňovníkov dane z pozemkov zastupuje jeden z nich a ostatní spoluvlastníci za daň ručia do výšky svojho podielu na dani. Ak je pozemok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, daňovníkom dane z pozemkov sú obaja manželia, ktorí ručia za daň spoločne a nerozdielne.

30. Podľa § 9 ods. 4 vyššie citovaného zákona, ak je stavba v spoluvlastníctve viacerých daňovníkov, daňovníkom dane zo stavieb je každý spoluvlastník podľa výšky svojho spoluvlastníckeho podielu. Ak sa všetci spoluvlastníci dohodnú, daňovníkov dane zo stavieb zastupuje jeden z nich a ostatní spoluvlastníci za daň ručia do výšky svojho podielu na dani. Ak je stavba v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, daňovníkom dane zo stavieb sú obaja manželia, ktorí ručia za daň spoločne a nerozdielne.

31. Z citovaných ustanovení vyplýva, že obe sporové strany mali daňovú povinnosť voči obci za svoj spoluvlastnícky podiel. Súdu nepredložili doklad o tom, či každá podielová spoluvlastníčka podala daňové priznanie na svoj spoluvlastnícky podiel, alebo iba jedna z nich na celé vlastníctvo. Žalobkyňa síce preukázala poštovou poukážkou, že za rok 2009 uhradila daň z nehnuteľnosti vo výške 18,59 Eur. Avšak z takto predloženého dokladu nie je možné jednoznačne ustáliť, či sa jedná o daň na jej podiel 3/4-ín alebo daň za celé nehnuteľnosti. Táto skutočnosť by mohla byť zistená iba z platobného výmeru obce. Navyše v tejto časti je nutné poukázať na skutočnosť, že tento nárok je i premlčaný s poukazom na ustanovenie § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

32. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

33. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

34. Premlčanie má pobádať oprávnený subjekt k tomu, aby pod sankciou premlčania uplatnil svoje právo v ustanovených lehotách na súde a aby tak donekonečna neodďaľoval požiadavku splnenia od povinného subjektu. Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok možno odvrátiť námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia ide o kombinované premlčacie doby, a to subjektívnu a objektívnu, ktorých začiatok plynutia je stanovený odlišne. Pre začiatok plynutia subjektívnej 2-ročnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel, že na jeho úkor došlo k obohateniu a kto sa obohatil. V preskúmvanej veci sa žalobkyňa tieto skutočnosti dozvedela už pri platení predmetnej dane vo výške 18,59 Eur (takto ho žalobkyňa i vyčíslila vo výpočte) za rok 2009 v tomto roku - bližší dátum nie je možné uviesť z dôvodu nekvalitnej fotokópie (ako to vyplýva z poštovej poukážky č.l. 76). Pre začiatok objektívnej 3-ročnej (nakoľko sa nejedná o úmyselné bezdôvodné obohatenie) je rozhodujúci okamih, keď k získaniu obohatenia skutočne došlo. V preskúmvanej veci sa tak stalo v r. 2009 pri zaplatení dane. Pokiaľ márne uplynie aspoň jedna z uvedených premlčacích dôb a je vznesená námietka premlčania, nemožno oprávnenému právo priznať. Žaloba žalobkyňou v tejto položke bola podaná na súde dňa 30.3.2012, preto všetky nároky vzniknuté pred dátumom 30.3.2010 v subjektívnej 2-ročnej premlčacej dobe sú premlčané, teda aj tento nárok.

35. Premlčacou námietkou k ostatným položkám sa odvolací súd nezaoberal, nakoľko ako už bolo vyššie uvedené, žalobkyňa nevznikol na ne nárok.

36. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie po odstránení procesných väd podľa § 388 CSP zmenil a žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

37. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. V konaní mala plný úspech žalovaná, preto jej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobkyne. O výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

38. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.
(§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)